

Preu 15 cèntims

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. 2 ptas. trimestre

Fóra ciutat 2 » »

Los suscriptores del interior reciben las obras del folletí encuadradas

FUNDADORS

Joan Bru Sanclement

Joseph Ximeno Planas

Director-Propietari

F. Dalmases Gil

Redacció y Administració

Ronda de S. Pere, 19 y 21, 1º-1ª

(Bussó á l' escala)

Nové folletí del drama de D. Víctor Balaguer

D. Joan DE Serrallonga

Tercer del drama de Don Joseph Nogué

DELIRI DE GRANDESAS

Quart de la aplaudida comedia

La Parentela

Penúltim folletí de la aplaudida pessa

Lo Remey Universal

GALERIA D'ACTORS CATALANS

ISCLE SOLER

en

«Lo secret del Nunci»

Crónica

UN TEMPLE MES AL ART.—INSTITUCIONS CATALANAS.—UNA NOTICIA

La noble, la invicta, la immortal ciutat de Girona. està á punt de realisar un acte important, per la civilisació espanyola, ó més ben dit catalana. Els gironins no sapiguent que fer perquè 's tornés á parlar d' ells durant uns quants anys, s' han determinat á aixecar un nou temple al Art, pero entenemnos al Art de las *banyas*.

Tal volta algú de mos habituals llegidors creurá de bona fé que els gironins haurían obrat millor fent una escola pels pobres ó alguna altra obra filantrópica, qui aixís ho crega va errat; en una ciutat important com la de Girona era una verdadera vergonya que no hi hagués una plossa de toros, ahónt poguér recrear el cos y l' esperit assaborint el brutal espectáculo de la festa nacional que ens posa als ulls del mon civilisat á la qua de las nacions, darrera de la atrassada Turquia y devant del salvatge Maroch.

Un cop inaugurada la plassa de toros, Girona será coneguda de cap á cap de la nació, els periódichs rotatius que ni l'havían anomenada may, parlarán d' ella, li dedicarán llarchs articles, traurán vistas del *tendido de Sol*, dels *corrals*, del *frontis*, y si fins are, fora de Catalunya, no més la coneixían els que tenían la abnegació de llegir la *Guerra de la Independencia* del Conde de *Toreno*, de aquí en devant l' anomenarán cada dia de corrida els periódichs taurómacos que son casi tots los de la nació. D' aqueixa feta el mercat de Girona augmentará un cent per cent, se farán nous carrils que vagin á buydarhi els forasters del quatre ánguls d' España el dias de corrida y els vehins de la ciutat del Ter, ferrarán els gossos ab llangonissas.

Ja veuenh vostés si té transcendencia ó no l' aixecar un temple al *Art del Barbián*.

¡Aixís, aixís se va lluny!

*

Sabém de bona tinta que s' está formant en aquesta ciutat un nou orfeó catalá dedicat al cultiu de la música popular de la terra y de la bona música universal.

L' Orfeó Catalá y la Catalunya Nova,

tindrán un nou company ab qui compartir sa gloriosa campanya musical, ab tant acert iniciada y ab tant esforços sostinguda.

No fa gayres días parlavam del Concert Montoriol donat per un pianista catalá; diumenje passat en la Sala Estela; el jove pianista Alejandro Ríbo, també catalá, doná un concert notabilísim.

La *Institució Catalana de Música*, inaugura el seu curs ab un notable concert en el que féu las delicias dels concurrents la música de la terra, demá al Lírich donará un altre concert el celebrat pianista Sr. Malats, un altre músich catalá, y el conegut Manent prepara també un concert que será notable com tots los séus.

La literatura catalana podrá estar estacionada com algú suposa, mes la música camina á passos de gegant. La bona llavor plantada per l' immortal Clavé ha arrelat y avuy els fruits son ja assahonats de debó.

Els pobles que volen anar al cap de la civilisació pagan una bona part de tribut intelectual á la música y Catalunya no pot, ni déu quedar enrera.

La música es la palanca mágica pera remouner els sentiments dels pobles, aixís com la literatura es el gresol que fon todas las ideas.

*

He dit que si la literatura estava estacionada la música caminava á gambadas de gegant. més dech confesar que jo no crech en l' estacionament de la literatura regional. Quan un poble camina, camina en pes y quan una de las bellas Arts creix y 's desarrolla, se desarrollan y creixen també todas las demás.

Aquí tením un etxemple palpable en el teatro; la part més emotiva de la literatura, y també la més malejable. Tot son avuy escolas y tendencias, prova innegable de que 's trevalla de debó, de que 's camina, de que 's avansa ja que 'ls sols efectes teatrals no satisfan avuy com temps enrera.

La empresa del Teatro Principal ha acceptat un drama en un acte del Sr. Gual, drama que segóns l' autor es una «cansó catalana armonisada per la escena». Lo Sr. Gual te una manera d' apreciar l' Art que no duptém farà molt discutible el séu *Blancaflor*.

Dificil de debó es voler lligar la música, la literatura y la pintura tal com vol

lo Sr. Gual, mes aixó mateix bé á refermar la méva opinió de que la literatura catalana camina.

A. LLIMONER.

Dos banquetes

Tinch gravat á la imaginació el recort dels dos banquetes que més m' han impresionat en la vida.

Apart del adjectiu qualificatiu d' un d' ells, en nostre idioma tots tenen el mateix nom. ¡Y si 'n son de diferents! L' un repulsiu, de tons negres y de tristos sentiments; l' altre al revés, alegre y de colors molt animats. L' un al enfront d' uns homes ab vestits negres, ben negres, homes de caras groch-moradencas, tossin ó ab els ulls closos, sens saber si dormen ó meditan. L' altre voltat de gent alegre denotant franca expansió y plena salut. L' un afirma sovint el camí á la mort; l' altre assegura l' pas á la vida.

¡Quí havia de dirme á mí, sempre inclinat al be, concretantme al més estricte compliment del deber obrant ab rectitut de conciencia, gosant ab l' amor al próxim y 'l respecte á la justicia, qui havia de dirme que un dia m' assentaria al banquet dels acusats! ¡Aquell banquet en que jo hi havia vist séurehi lladres, assessins, homes perversos, corromputs per la comissió de delictes que la societat tilda repulsiuament per ignominiosos!

Quí havia de dirme, que un dia m' asseuria allí, de cara á uns homes que ab la mateixa fredor que dona la costum de véurhi pervertits criminals, me dirirían las preguntas que tinguessin á bé, analisant y aplicant lo tant de culpa al acte criminal de que se 'm acusaria!

¡Quí havia de dirme á mí, que sols havia sentit passió per l' amor al treball, á la família, á la terra que 'm vegé naxer y á la humanitat tota; ab un amor que sols soliviantá l' meu caracter l' entusiasme per los actes nobles y la demostració y fueiteig contra baixesas y usurpacions; quí havia de dirme!

¡Quí havia de predirme que algun dia m' assentaria en aquell banquet, que la majoría dels qu' hi seuen, se n' aixecan enduyentsen un titul deshonorós, que van á afiansarlo en un recó de presiri ó á las gradas del patíbul!

Donchs en aquell banch, que no te res de particular per sa forma, y que no obstant s' hi está molt malament per la repulsió que causa á tot home honrat, volgueren que m' hi assentés.

¡Y be sab Deu quant vareig desitjar arrivés aquell instant! Allí no m' hi havia dut la justicia per sa propia iniciativa, sino la voluntat de un home. L' home mateix á qui jo havia presentat públicament com un furtador del talent del próxim, donant com á propias galas del ingeni agé. ¡Quin' ansia perque aquells homes, dels vestits negres, vegessin tan clar com tothom que allí m' hi duya la venjansa d' un vulgar plagiari!

¡Quins moments los passats en aquell banquet! ¡Goigs y sufriments, insults y defenses, escarnis y lloansas. Algún día penso estampar al paper la impressió dels efectes sentits en aquella hora tan llarga.

Afortunadament un día vingué la grata compensació als instants passats allí.

Si l' home aquell que va durme al banquet dels acusats, saborejá las tristas dolsors d' una venjansa, no li degué durar gaire, al considerar que per aquell mateix motiu, dintre pochs días, m' as-sentava á un banquet d' honor, y d' aspecte ben distint al primer. A n' aquell m' hi dugué ell tot sol, al segon m' hi dugueren molts. M' hi portaren la justicia popular, l' amistat, el companyerisme, l' honradés literaria y 'l fervor á la vritat.

¡Quant diferents els recorts d' aquest segon banquet! En adornada sala, ocupada tot ella per una gran taula, brillant en sas estoballas el color de la puresa; per tot profusió de flors, abundancia de plats ab sabrosos menjars, dolsos y fruits, escumejant el vi en las copas, y á tot vol un chor d' alabansas y exclamacions dirijidas á un que surtia desterrat de Barcelona dins pochs instants, en cumpliment d' una sentencia, sentencia que no li privava de poder ofegar dins son pit la tristesa de abandonar per llarch temps, aquella terra, á cambi de la satisfacció d' haver cumplert ab una noble missió. Era aquell acte un adeu monstruós, entmollat en la més humana de las formas sociales. Mil frases de carinyo. La veu del amich, del compatrici y del que te fam del triumf de la vritat.

Y jo entremitj d' ells, correjantho també igualment, perque sols al anomenar-

UN INVENT MARAVELLÓS, per A. Utrillo.

I.—Després de molt romiar lo doctor Ciclus inventa la navegació aëria per medi de la bicicleta.

me me 'n recordava que jo n' era l' objecte. Allí no hi havia presidencia; la idea que dominava en tots per igual la feya desaparèixer; l' amor á la vritat. Qualsevol d' ells á trovar-se en las circumstancias mevas hauria fet lo mateix, cumplir la missió que marca lo deber ab honra y dignitat de conciencia.

Per aixó; quan á la imaginació se 'm presenta lo banquet primer, rápidamente esborra sa tétrica silueta, la brillantíssima llum del banquet segon. Alashoras no puch menos que compadeixer la équivoca pertinacia d' algú, y continuar, com sempre, aconsellant als que 'm voltan, que sols sian esclaus de l' honra, que cumplint be no s' apurin si algú 'ls la vol posar en perill; las fórmulas se succeeixen unas á las altrás, y tot sacrifici noble te la seva recompensa. Jo mateix en lo pas més crítich de la meva vida, sens altre mérit que 'l compliment de mon deber, *la amargura del banquet dels acusats* va ferme provar *la dolsor del banquet dels eminents*.

JOSEPH XIMENO PLANAS

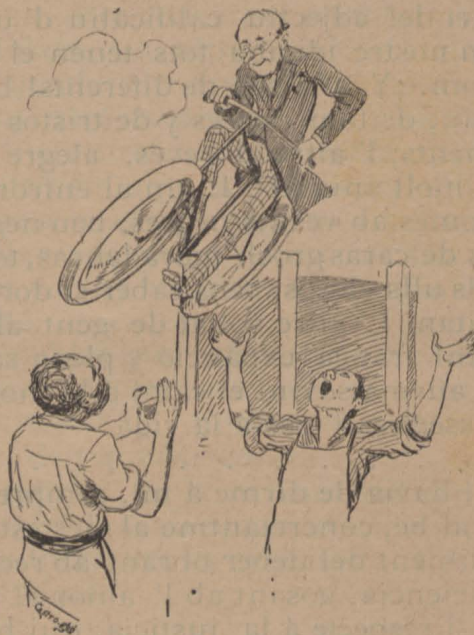
LAS TRES DAMAS

A n' en Frederich Soler ab motiu d' aixecárseli un monument per recordar, mes sas glorias,

La Fama y la Gloria
 ploraban de pena
 demunt de la fossa

que guarda á un poeta,
 que feu plora y riure
 ab sas cançons bellas
 que va ompli de gloria
 a la seva terra
 que guanyá ab sa lira
 recordança eterna.

La Fama y la Gloria
 ploraban de pena,
 quant hermosa dama
 desobte es presenta
 —¿Perqué ploren? diullis,

II.—Y veu ab satisfacció que plé lo neumático de gas s' aixeca pausadament.

—Plorem pe 'l poeta!
 per qui jo tenia
 llorers per sas lletres.
 De qui jo esbombaba
 las glorias inmensas
 Si plorem, oh dama,
 ho fá la temensa
 de que 'l mon oblidi
 lo nom del poeta.
 —L' Immortal me diuhen
 y aixis m' anomeno.
 Jo vos jur companyas
 que 'ls fills d' eixa terra
 guardarán son nombre
 fins la fi dels segles.
 Y per que 'l recordin
 els que no 'l coneixen
 un trono de marbre
 faré, li aixequin.

La Fama y la Gloria
 no ploren de pena
 un trono á 'n Pitarra
 la dama n' aixeca.
 La gloria s' hi acosta
 y 'l trono lloreija.
 La fama s' hi atansa
 y escriu en sos pedras
 un nom que no 's borra
 lo nom del poeta.

RAFAEL NOGUERAS Y OLLER

Lo Teatro Catalá y 'l «Principal»

Ja han obert sas portas lo Teatro Principal y 'l Romea y l'escena catalana torna de nou á lluytar pera mostrarse potente y vigorosa com sempre.

Un gran pas pera conseguir aquest ideal s'ha donat al obrirse l'antich teatro de Santa Creu hont s'han acullit una bona part sana y emprendedora d'autors ab lo propòsit de prosseguir l'obra del genial Pitarra que certas mans pretengueren un jorn portar al camí de la ruina. Gracias á una ma destra poguerem en

III.—Mes prompte es perd lo equilibri.

aquell temps estirpar las malas arrels, evitant lo despretiji de nostre Teatro; just es qu' avuy ab los esforços de l'un y l'altre se procuri posarli un ferm puntal. L'interés mostrat per certas personalitats de nostra literatura pera conseguirho no pot haver sigut mes expontani ni mes franch, ojalá las comisions pera gestionar la declaració del avuy Teatro Principal, Teatro Oficial Catalá, y la encarregada de la constitució de la Associació d'autors y actors catalans, trevallesin ab tanta fé, llavors si que prompte veuriam creixer l'entusiasme dels verdaders aymants de las lletras patrias perquè veuriam algo positiu, y á poch podriam fernos dignes de nostres bons temps, deixant á la generació vinenta trassat un camí pera conservar y enaltir mes y mes nostra dramática.

Qu' aquest es lo desitj de tots 'ls bons cataláns, no cal negarho: que 's desvetllarán perquè á la fi puga lograse lo que

tant s' anhela, tampoch se pot duptar, trevallém donchs, y posém tot nostre empenyo pera que s' arrivi á portar á cap tan lloable com hermós pensament. Necesari es posar á salva nostre Teatro si no es vol tenir la vergonya de veure 'l fruit d' un porció d' anys de trevall del mes preclar de nostres dramátichs, derruirse com soscavat edifici malmés per una centuria, precis es estudiar detingudament l'assumpto y resoldrer ab promitut lo que millor convinga, y si tant apurats nos veyém, revestirnos de valor, desplegem nostras energias, y ja que las circunstaneias ho portan, aném á la lluyta pera conservar l' únich que tenim, lo que va deixarnos en dot en Frederich Soler, d' inesborrable memoria. Massa temps ha passat ja contemplant indife-

IV.—Y 'l doctor Cielus se veu en perill gravissim.

rentment lo que passa, pera que'ns decidim á buscar una solució, femho donchs, doném nostre concurs á una empresa que ho val, y ab l' ajuda de tots logrerém la conservació de nostre Escena. No ha de arredrarnos res, pit y fora y surtirém ayrosos; nostra causa es noble y la noblesa sempre es reconeguda per tot hom, lluytem donchs ab aquestas armas y ol triomf será cumplert, la victoria nostra, per sempre mes assegurada.

E. TORRENT Y COSTA

Servey de fòra

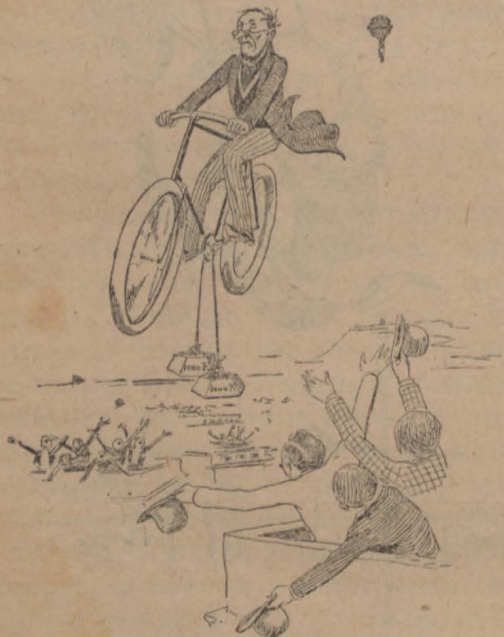
MALGRAT.—En *El Recreo* s'hi ha obert la temporada d'hivern. S'hi ha representat una sarsuela clàssica castellana y la catalana *Un musich de regiment*.—T.

TARRASA.—Diumenge passat en el teatro del Retiro, hi donà un concert el jove Manen, que se li premià el seu treball ab grans y merescuts aplaudiments, l'acompanyaren a la execució quaranta professors del Liceo dirigits pel mestre Ibarguren. Un aplauso pels organitzadors de tan gran concert. Llástima que en las localitats hi hagués tan poca entrada.—S. C.

VALLS.—En lo Centre de la Unió Republicana, tingué lloc lo diumenge dia 10, l'inauguració de la temporada posantse en escena lo drama del malaguanyat Pitarra *Las Eneas del Mas*, desempenyant la part de Blanca, ab molt acert, la simpática y estudiosa senyoreta Juanita Bozzo, la que fou secundada ab lluhiment per la secció de aficionats.—F. de A. C.

VILLANOVA Y GELTRU.—La societat *La Peña*, lo diumenge passat posà en escena un aplaudit drama castellà y la bonica comedia original de D. Francisco de S. Vidal, *Els de fora y els de dins*. La execució cuidada.—F. Q.

MATARO.—Lo dissapte passat al Círcul Catòlich d'obres s'hi representà l'arreglat bunyol *El rey que rabió*. En lo teatro Euterpe, baix la direcció del mestre Puig s'hi han donat algunes representacions d'òpera italiana.—P. M.

V.—Trova per fi la manera de donar 'el equilibri a la seva màquina.

BLANES.—Al Círcul de la Amistat Blandense s'hi han representat entre altres la sarsuela catalana *Un musich de regiment*.—S.

TARRAGONA.—La companyia de D. Miguel Pigrau, a més d'obras castellanas ha representat *Lo ninot de mollas*. La companyia ha tingut bastant èxit.—A.

RUBÍ.—Organisada per D. Pau Sala, s'ha verificat una funció a benefici de dos malalts arribats del exercit d'operacions fills d'aquí. S'hi posà en escena las obras *La noya del entressuelo* y la pessa *Mala nit*.—B.

BADALONA.—En el teatro Zorrilla s'ha inaugurat la temporada d'hivern ab dugas obras castellanas. De la companyia 'n forma part l'aplaudit tenor Alcántara.—A.

SABADELL.—Diumenge passat en la Associació de Catòlics, hi representà lo bonich drama *Sense esperança* y 'l monòlech *Lo Xarlatán*.

Al teatro Cervantes hi donà funció una companyia dirigida pel mestre Sampere que feu dos sarsuelas castellanas.

Al teatro Principal baix la direcció del mestre Goula (fill), hi debutà una companyia d'òpera italiana de la que 'n formen part els Srs. Constantí, Puiggener y Boldú.—J. F.

REUS.—En la lluhida societat «Juventut Reussenca» s'hi representà el diumenge passat l'interessant drama de Jaume Piquet *La monja enterrada en vida*, quins intèrpretes s'hi lluhireu molt.

La Sra. Canaval aixis com els Srs. Vila, Estivill, Sabaté, Jserh y Trillas sentiren forts aplausos.—S.

Teatro Català

UN ENSAIG DEL TENORIO Ó LAS GOLFAS DEL ADROGUER.

Sainete escrit en català del qu' are 's parla per D. Eduardo Guillot, estrenat en lo Teatro Romea, la nit del 19 d' Octubre de 1897.

Parlant d'aquesta obra diu el *Diario de Barcelona*:

«Ayer se estrenó en el teatro Romea una pieza catalana que, como ahora se estilá, busca en el chiste verde y desvergonzado la gracia y la jocosidad para alcanzar la risa del público. Es fuerte cosa que de un tiempo á esta parte se haya de asistir á los estrenos de las obras cómicas, ó que de tales se envanecen con resignación bastante para oír ó insulseces ó indecencias. Las consideraciones que se merecen el arte, el público y el pudor, son cosas, al parecer, baladies para esos autores, que á trueque de hacer un chiste olvidan que al teatro asisten personas que tienen derecho á que se respete su educación y más todavía su delicadeza de sentimientos. A este paso se hará imposible el teatro, como no sea para cierta clase de público, á quien entretienen esas groserías.

Se inauguró anoche en este teatro el alumbrado eléctrico de la sala de espectáculos por medio de lámparas incandescentes. La iluminación, que ha sido instalada por la Central Catalana de Electricidad, resulta espléndida y produce excelente efecto.»

Consti que també reproduhim lo según párrafo.—F. D. G.

VI.—Y la posteritat agra'hida aixecà una estatua al inventor eminent.

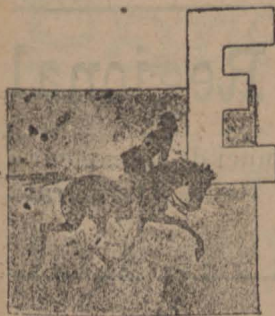
Carles Bosch de la Trinxeria

Escaldadas nostras galdas pel llagrimetx, nafrat el cor y desconsolats per la perdua del patriarca de la poesia en Marian Aguiló, nos aclaparà la noticia de la mort del patriarca del excursionisme, en Carles Bosch de la Trinxeria; quan els jardins engalanats saturaven nostres sentits, la poesia 's vesti de dol, fou tres mesos ha poch més poch menys. Y quant la tardor ha corgelat las flors y 'ls arbres la dalla fera de la mort ha negat la vida al venerable jay pirenench. Enguany hem suferit dos perduas irreparables, la poesia ha quedat orfana y l' excursionisme orfe tambe plora en esclat sa desventura. No oblidarém jamay aquella diada en la que ferem la coneixença! Era á Nuria, vam pujar tots dos al Puigmal després d' haberme abraçat ab carinyo; han passat dos anys, y sembla que tot just era ahir! La segona vegada que 'l vegi, no fan molts mesos l' hi vaig anar á llegir en sa mateixa casa de La Junquera, ma noveleta *La Pubilla de Vallors* en la que 'm prometé posarinh un prolech; tornava altavors de Lion (França) á buscar en lo col·legi á sa hermosa filla y 'm sorprengué la carta d' ell en la que 'm deya que no 'm refiés del prolech puig s' havia enllitat, deixantlo comensat. «si m' adovo, deya, li acabaré». Pobret! al cap de poch temps ha caygut deixant á nostres lletres en descongol. Tenia una novela y una col·lecció de articles de montanya á punt de traure á fora, de un dia al altre per publicarho. Sas obras no cal que las esmentém puig totu n' qu' 's preocupa per nostra literatura las haurá saborejadas. *Recorts de un excursionista Montalva, L' hereu Noradell, Pla y montanya, L' hereu Subirà* etc., etc., l' han fet ovirador en lo mo i intelectual la premsa tota li ha pagat un trivut á sa memoria. Mereixedor n' era, pobre Bosch! Personalment era simpatic, venerable, ab sas patillas blanques inspirava verdader afecte sas conversas de casseras y excursions, embadalían á tots els que habian tingut la fortuna de coneixel en aquell reco de Pirineus dedicat al cuydado de sa vasta hisenda y á la literatura, en la que hi havia entrat en sos darrers temps y d' hi professaba un amor intens.

Nosaltres l' habiam seguit en alguna excursió, y podém assegurar que mirava las fitas del art catalá, monuments, y demés ab un embadaliment inmens y qui pel cert vulga convencerse 'n, donga una ullada als butlletins y memorias del «Centre excursionista» de quina corporació m' honro en formar part y veurá com en Bosch de la Trinxeria era un de sos més ferms puntals. Ploremlo tots, companys de lletres y son non no s' esborri de nostra memoria. Nosaltres ja que no l' hi hem pogut donar la despedida quan vinga l' estiu y abell lo temps de fer nostres surtidas, ens deixarem caure al cementiri de La Junquera y sobre sa tomba hi posarém una coroneta de boixer l' herba pirenaica que tan la ramenat en sos obras immortals.

ANTON BUSQUETS Y PUNSET.

NOVAS

L' Eco de Gracia ha publicat un numero extraordinari molt notable á benefici dels malalts y ferits en las guerras de Cuba y Filipinas. Conté com á sumari: A la Prensa.—La jornada, *Dolors Riera Batlle*.—La Mort del Just y del Pecador, *Ramón Surinach Baell*.—La trista sort (prosa), *Joseph Ximeno Planas*.—¡Caritat! *Mirian Escrivá Fortuny* (M. Rinsee).—Pensament (prosa), *F. Dalmases Gil*.—Carta de Cuba, *R. R. S.*.—La Guerra, *M. Marinell* (A. Llimer).

—Lo retorn del soldat, *J. Pujadas Truch*.—Guspiras, *R. Surinach Senties* (Surisenti).—Cubana, *S. Borrut y Soler*.—¡Viva España!, *J. Lambert*.—De retorn, *M. Lopez Masorra*.—Un dels molts, *Valeri Serra Boldú*.—L' héroe anonim, *Ramón Pamies*.—Libertat! *Florenci*

Cornet.—Cantars del soldat, *J. Redondo*.—Espurna, *Joseph P. Oliveras*.—L' arribada del soldat, *Lluís Almerich*, (H. Maricel).—Fullas, *M. García Julbe*.—A la branca d' olivera, *Un Catolich*.—A ma patri, *A. Rius y Puig*.—Carta desclosa, *Joseph Abril Virgili*.

Ademés porta en la primera plana un bonich dibuix degut á l' elegant llapis de D. Joseph Calmell.

Ab tot y aixó lo número 's ven al infim preu de 10 cèntims.

Sent per un fi tan lloable ens hem ofert gustosos á vendrel en nostra Administració (Ronda de S. Pere 19 y 21, 1er.-1.ª) ahont al preu de 10 cèntims com ja hem dit, trovarán nostres subscriptors, fovoreixedors y públich en general, exemplars de dit número.

Aquestos dias ha corregut la nova de que la societat coral «Euterpe» ha adquirit dugas batutas que en vida usá lo gran músich-poeta Clavé y que 's trobaven en una casa d' enpenyos.

La cantant ha sigut recullida per subscripció entre la veterana societat que s' ha honrat sobremanera ab tal acte.

La primera actriu donya Concepció Llorente tan celebrada per nostre públich la temporada passada en lo teatro Romea, ha sigut contractada per l' eminent Vico, pera formar part de la seva companyia.

Lo conegut escriptor humorístich Salvador Bonavia, acaba d' adquirir l' acreditat puesto de periodichs que Josep Vinyals tenia en lo carrer de la Portaferrisa, número 16, que desde avuy portará per titol *Lo Regionalista*.

Lo recomaném molt de veras á nostres llegidors ahont ademés d' un complet assortit de periódichs de totes menas, hi trovarán en venda lo melloret de las obras catalanas publicadas aixís com las novas que vaigin surtint.

Sabém també que l' Sr. Bonavia té l' proposit de regalar á sos favoreixedors, escullidas obras catalanas per medi d' una combinació de cupons que te ja en premsa.

Los que vulgin tenir una biblioteca catalana ben barata ja saben com ho han de fer.

L' últim numero de la «Revista Pericial Mercantil» pública una ben escrita biografia de nostre ben volgut col·laborador D. Francisco Díaz Plaza distingit catedratic de llengua Italiana.

L' escrit es degut á la aventajada ploma de D. Rafael Heredia qui tracta y fa conèixer d' una mdo admirable las excelents qualitats qu' adora un al distingit filòlech Señor Díaz. Rebi nostra enhorabona.

LA DALIA.—En aquesta lluhida societat se hi representá el diu nenge passat lo drama *D. Juan Tenorio*; en la execució se hi lluhiren las Srtas. *Rodriguez y Garcia* la Sra. *García*, y el señor *Alonso* il·luejant las demes parts.

CLARIS.—Novament s' ha encarregat de la direcció del auditro dramátich de aquesta important societat l' aplaudit aficionat D. Francisco Fagés, tenint en la companyia la Sra. Julia de las Morenas, Venrell y Biosca y Srs. Misuet, Moratons, Ballestá, Gonzalez, Pintó Blanch y Elias...

La funció del programa del diu nenge passat era l' precíós drama de Guimerá *Terra baixa*.

CIRCUL DE PROPIETARIS.—Un divertit programa 's combiná l' diu nenge passat. Va representarse *La mil·ja taronja* en quina graciosissima comedia hi escoltaren afalagadors aplausos las Sras. Verdier (A.) y Zamora, lo mateix que 'ls Srs. Bulmánya (director), Montaner Vila, Mir Muriel y Trenchs.

¡Ja que 'ls hi va bé l' catalá quan millor fora que no des·cuidessin son cultiu!

LLUISOS DE BELEM.—En l' «Institut Salassia» doná una funció aquesta simpática Associació l' diu nenge passat. S' hi posá en escena lo drama *Dos fills* y la comedia *La torre dels misteris*, en que s' hi lluhiren de debó los Srs. Mox, Fabregas, García Berenger y altres que sentim no recordar.

La notable banda de la casa que dirigeix l'intelligent mestre Plans acabà de fer més agradívola la tarde.

**

NUEVA LEALTAT MARTINENSE. — Lo dissapte passat s'hi representà *La Casementera* y la bonica sarsuela *La Esquilla de la Torratxa*, en que hi escoltaren molts aplausos las Srta. Guart y Srs. Mellat Benet, Royo, Marqués Peyrán, etc.

**

FOMENT RECREATIU DEL INSTITUT. — (Teatro Olimpo). — Lo dia 10 tingué lloch la representació del interessant drama, en tres actes *Lo Contramestre* baix la direcció de D. Anton Roca, desempnyat admirablement pel quadro dramàtic de la societat.

**

CENTRE REPUBLICA DE LA DRETA DEL EN-SANXE. — La vetllada literaria-musical celebrada últimament, va estar sumament concurrèda y s'aplaudiren a justícia tots els números del programa.

En la part musical mostraren sas facultats artísticas las Srtas. Mumbardó (Emilia y Julia) y 'ls Srs. Puigbó, Baltresca y Puig.

La part literaria estava encarregada als Srs. Carrera (Salvador), *Jep de Jepsus*, *Mayet*, Comas, García, *Ego-Sum*, Fàbregas y Bonavia.

**

LA FAMILIAR OBRERA. — Sals. — Lo diumenge passat a la tarde s'inaugurà la temporada que ha de dirigir D. Anton Labastida. Se posa en escena un drama castellà y *Las bodas de en Cirilo* en que hi guanyaren molts aplausos las Sras. Llonch, Marzal, Morera y Srs. Labastida, Guillemany, Vaqué, Marxuach etc.

**

LA CONSTANCIA. — En la fucció del diumenge passat que fou de sarsuela s'hi luhiren de debó las Sras. Miralles Alsina, y Srs. Fàbregas y Brunet. Pera demà 's prepara 'l benefici del ex-cancanista *Betas* l'aplaudit aficionat dou Antón Brunet, qui ofereix un variat programa que no dup-tém agradará.

Lo 31 s'hi donará un ball d'orquestra.

**

EL DORADO. — *Aquí va a haber algo gordo ó la casa de los escándalos.* Aixís se titula lo nou saynete de D. Ricardo de la Vega, ab música del Mtre. Geroni Gimenez.

Es una obra bastant llarga y en conjunt excessivament pessada, p ena de xistes massa pujats de tò que fan enrogir la cara de las espectadoras. La música del Mtre. Gimenez ab tot, y que val molt més que la lletra, no está tampoch a la altura de las altrás obras de dit Mtre.; no obstant se fa recomenable lo duo de la Carnicera y el Sr. Angel.

La execució molt acabada per tots quant's hi prenen part.

Lo dissapte prop-passat també va estrenarse en aquest teatro *Los Automatas* lletra dels Srs. Prieto y Ruesga y música de Santiago Lopez. Aquesta obreta entra de plé en lo género cómic y fà riure de debó al públich, puig conté graciosas escenas saturadas de xistes de bona lley.

Llástima que lo final sigui una mica fret puig que a no ser aixó estém segurs que la veuriam molt temps en lo car-

tell. Ab tot obtingué bastant éxit. La música es molt airosa, y com a música de sarsuela, a nostre entendre es de lo milloret que hi ha. Contribuï sens dupte al satisfactori éxit de la obreta, l'excelent desempeñyo que li donan la señora García y Sreta Fernandez junt ab los Srs. Cerbon, Asencio y Gallo, pero molt especialment lo Sr Leon.

¡¡OBRA D'ÈXIT!! UN D. JUAN TENORIO

À TROSSOS
casi monòlech en vers
PER A. SALTIVERI

Preu UN ral.

D. Juanico

Parodia del 4.ª acte de

DON JUAN TENORIO

Se ven á DOS RALS en aquesta administració.

En preparació: lo número

300

de

Lo Teatro Regional

Text de primeras firmas.—40 planas de folletí.—Ilustració á varias tintas.—Anunci d' un concurs. Originals inédits de Briz (D. Francesch Pelay), Feliu y Codina (D. Joseph) y Roure (D. Conrat).

15 CENTIMS

Per caracterisarse los
llapis

FORTON

són los millors

Preu: 3 pesetas